

Publicerad 2007-03-20 16:20 av månljusstrimman

älskade syster

tårarna jag fäller är ej av hat
inte heller ångest eller av rat

utan tårarna jag fäller är av kärleken till dej
du fanns alltid vid min sida.. men inte längre nej.

jag ska hämnas din död älskade syster min.
jag ska hämnas din död och själv komma till himlen in

du hann endast bli tretton år
men det var tretton underbara år

åh, jag saknar dej så det värker i mitt bröst
och ingenting kan någon säga, så att jag får tröst

du var vacker som en morgon
hade ett lyster som en dag
men om natten visste jag inte att du var så svag

ditt hjärta var stort till både människa som djur
ingen kunde ana att gud tyckte det var din tur

person som tog ditt liv.
åh, min ilska kommer igen. jag hatar honom..
och han låtsades att va din vän

du lekte alltid med hans hund
och en dag bad han dej komma in en stund

när han bad dej att leta efter kakor till er
han då \"råkade\" tappa kniven och i din rygg den föll ner

det värsta är att jag vet att du hade honom kär
som en extra pappa han fanns omkring

men ingen annan fattar någonting
jag ville att han skulle dömmas till döden

men vad sa dom när jag väl satt där i nöden

några års fängelse och sen går han fri

men den lyckan ska vi allt bli två om vi
när han kommer ut
jag lovar, att honom ska jag dräpa

och sen ska jag honom med mej släpa
till kyrkans port och ge honom till dej

åh gud förlåt mej.

du var så vacker i kyrkan, även om du var kall och blå
mamma och pappa grät men det vet du redan ändå.

jag vill så gärna tro att du finns kvar
att du skulle leva efter mej intill gamla dar

var gång jag går förbi ditt tysta rum
stannar jag en stund

ser över dammet som sträcker sej överallt omkring
och ser porträttet av dej.

jag klarar inte av att skriva mer
sorgen jag bär drar mej ner

till den ensamma världen
den så ensamma världen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren månljusstrimman med Poeter.se id #15107 innehar upphovsrätten